

การพัฒนาหนังสือเล่มเล็กสำหรับการเรียนรู้ภาษาไทยของชาวต่างชาติผ่านอาหารพื้นถิ่นภูเก็ต

ภาษิตา วันแสง¹

สโรชา เต็มบำรุง²

ธัญพร ศรีอร่าม³

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาและตรวจสอบคุณภาพของหนังสือเล่มเล็กสำหรับการเรียนรู้ภาษาไทยของชาวต่างชาติระดับเบื้องต้นผ่านอาหารพื้นถิ่นภูเก็ต และ 2) ศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนชาวต่างชาติระดับเบื้องต้นที่มีต่อหนังสือเล่มเล็กที่พัฒนาขึ้น การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพัฒนา กลุ่มตัวอย่างได้แก่ ชาวต่างชาติที่สนใจเรียนภาษาไทยระดับเบื้องต้น จำนวน 10 คน ได้มาโดยการเลือกแบบสมัครใจ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย หนังสือเล่มเล็กสำหรับการเรียนรู้ภาษาไทยของชาวต่างชาติระดับเบื้องต้นผ่านอาหารพื้นถิ่นภูเก็ต แบบประเมินคุณภาพสื่อโดยผู้เชี่ยวชาญ และแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า 1) หนังสือเล่มเล็กที่พัฒนาขึ้นมีคุณภาพโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.74$, S.D. = 0.40) และ 2) ผู้เรียนชาวต่างชาติมีความพึงพอใจต่อหนังสือเล่มเล็กโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.70$, S.D. = 0.48) ผลการวิจัยสะท้อนให้เห็นว่า หนังสือเล่มเล็กที่บูรณาการเนื้อหาภาษาไทยกับบริบทวัฒนธรรมอาหารพื้นถิ่นภูเก็ตมีความเหมาะสมในฐานะสื่อการเรียนรู้สำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติระดับเบื้องต้น และได้รับการยอมรับจากผู้เรียนในระดับสูง อย่างไรก็ตาม การวิจัยครั้งนี้ยังไม่ได้วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ก่อนและหลังการใช้สื่อ จึงควรตีความผลการวิจัยในขอบเขตของคุณภาพสื่อและความพึงพอใจของผู้เรียน

คำสำคัญ: หนังสือเล่มเล็ก, ภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติ, อาหารพื้นถิ่นภูเก็ต, การเรียนรู้ภาษาเชิงวัฒนธรรม

---

¹ อาจารย์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต อีเมล pasita.w@pkru.ac.th

² นักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต อีเมล s6611707122@pkru.ac.th

³ นักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต อีเมล s6611707108@pkru.ac.th

The Development of a Mini Book for Learning Thai for Foreign Learners through Phuket Local Cuisine

Pasita Wanseng¹

Sarocho Taebumroong²

Thunyaporn Sriaram³

ABSTRACT

This study aimed to: 1) develop and evaluate the quality of a mini book for beginner foreign learners of Thai through Phuket local cuisine, and 2) examine the satisfaction of beginner foreign learners toward the developed mini book. The study employed a research and development approach. The participants consisted of 10 foreign learners who were interested in learning Thai at the beginner level and were selected through voluntary sampling. The research instruments included the mini book for beginner foreign learners of Thai through Phuket local cuisine, a media quality evaluation form completed by experts, and a learner satisfaction questionnaire. The data were analyzed using descriptive statistics, including mean and standard deviation.

The results revealed that: 1) the overall quality of the developed mini book was at the highest level ($\bar{x} = 4.74$, S.D. = 0.40), and 2) the overall satisfaction of foreign learners toward the mini book was also at the highest level ($\bar{x} = 4.70$, S.D. = 0.48). The findings indicate that the mini book integrating Thai language content with the cultural context of Phuket local cuisine is appropriate as a learning medium for beginner foreign learners of Thai and was highly accepted by the learners. However, this study did not measure learning achievement before and after using the mini book; therefore, the findings should be interpreted within the scope of media quality evaluation and learner satisfaction.

Keywords: Mini book, Thai for foreign learners, Phuket local cuisine, Culture-based language learning, Learner satisfaction

---

¹ Lecturer, Faculty of Education, Phuket Rajabhat University Email: pasita.w@pkru.ac.th

² Student, Thai Language Program, Faculty of Education, Phuket Rajabhat University Email: s6611707122@pkru.ac.th

³ Student, Thai Language Program, Faculty of Education, Phuket Rajabhat University Email: s6611707108@pkru.ac.th

บทนำ

การเรียนรู้ภาษาเป็นกระบวนการสำคัญที่ช่วยส่งเสริมการสื่อสารและความเข้าใจระหว่างวัฒนธรรม โดยเฉพาะการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติ ซึ่งมีบทบาทต่อการดำรงชีวิต การท่องเที่ยว และการทำงานในสังคมไทย อย่างไรก็ตาม ภาษาไทยมีลักษณะเฉพาะด้านระบบเสียง ตัวอักษร วรรณยุกต์ และรูปแบบการสะกดคำที่แตกต่างจากภาษาอื่น ทำให้ผู้เรียนชาวต่างชาติระดับเบื้องต้นประสบความยากลำบากในการอ่านและทำความเข้าใจคำศัพท์ภาษาไทย ทักษะการอ่านจึงเป็นทักษะพื้นฐานที่ช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาความเข้าใจด้านคำศัพท์ โครงสร้างภาษา และความหมายของข้อความ การใช้สื่อการเรียนรู้ที่เหมาะสม มีเนื้อหากระชับ และเชื่อมโยงกับบริบทใกล้ตัว จึงสามารถช่วยลดความยากของภาษาและสนับสนุนการเรียนรู้ของผู้เรียนได้ดียิ่งขึ้น

การจัดการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศในปัจจุบันให้ความสำคัญกับการเชื่อมโยงความรู้ทางภาษาเข้ากับบริบททางสังคมและวัฒนธรรม เนื่องจากภาษาไม่ได้เป็นเพียงระบบของคำศัพท์หรือโครงสร้างทางไวยากรณ์เท่านั้น แต่ยังเป็นเครื่องมือในการสื่อความหมายทางวัฒนธรรม Kramsch (1998) อธิบายว่า ภาษาและวัฒนธรรมมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด การเรียนภาษาจึงควรทำให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายของภาษาในบริบททางวัฒนธรรม ขณะที่ Byram (1997) เสนอแนวคิดความสามารถในการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม ซึ่งเน้นให้ผู้เรียนเข้าใจภาษา วิถีชีวิต ค่านิยม และมุมมองของเจ้าของภาษาไปพร้อมกัน ทั้งนี้ Darma, Maesaroh and Citra (2025) พบว่า การบูรณาการวัฒนธรรมท้องถิ่นในการเรียนการสอนภาษาสามารถช่วยเพิ่มแรงจูงใจในการเรียนรู้ และส่งเสริมการใช้ภาษาในบริบทที่เกี่ยวข้องกับชีวิตจริง ดังนั้น การนำอาหารมาใช้เป็นบริบทในการเรียนรู้ภาษาจึงเป็นแนวทางที่ช่วยให้ผู้เรียนเชื่อมโยงคำศัพท์กับประสบการณ์จริงได้ง่ายขึ้น เพราะอาหารเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมที่ผู้เรียนสามารถพบเห็นและสัมผัสได้ในชีวิตประจำวัน

ในปัจจุบัน ภาษาไทยได้รับความสนใจจากชาวต่างชาติที่อาศัยอยู่ในประเทศไทย รวมถึงนักท่องเที่ยว และผู้ที่ต้องการเรียนรู้ภาษาไทยเพื่อประโยชน์ด้านการสื่อสาร วัฒนธรรม และการประกอบอาชีพ โดยเฉพาะจังหวัดภูเก็ตซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวสำคัญและมีชาวต่างชาติพำนักอาศัยอยู่จำนวนมาก ชาวต่างชาติเหล่านี้มีความต้องการเรียนรู้ภาษาไทยเพื่อใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวันและทำความเข้าใจวัฒนธรรมท้องถิ่น สอดคล้องกับ Phlaengson (2018) ที่กล่าวว่า ภาษาไทยเป็นภาษาที่ได้รับความสนใจจากผู้เรียนชาวต่างประเทศอย่างต่อเนื่อง อย่างไรก็ตาม หนังสือหรือตำราที่เกี่ยวข้องกับศาสตร์ด้านการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศยังมีจำนวนจำกัด โดยส่วนใหญ่เน้นหนังสือสนทนาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์ทั่วไป

นอกจากนี้ การเรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศมีลักษณะเฉพาะที่แตกต่างจากการเรียนภาษาไทยของผู้เรียนชาวไทย เนื่องจากผู้เรียนชาวต่างชาติอาจยังไม่คุ้นเคยกับระบบตัวอักษรไทย ระบบเสียง วรรณยุกต์ คำศัพท์ และบริบทการใช้ภาษาในสังคมไทย งานวิจัยของ Yang and Chayanuvat (2025) พบว่า ผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศประสบความท้าทายหลายด้าน ได้แก่ คำศัพท์และสำนวน โครงสร้าง

ไวยากรณ์ การออกเสียงและสัทศาสตร์ ภูมิหลังทางวัฒนธรรม สภาพแวดล้อมทางภาษา รวมถึงการฟังและการอ่านจับใจความ ผลดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่า การออกแบบสื่อสำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติระดับเบื้องต้นควรมีองค์ประกอบที่ช่วยลดความยากของภาษา เช่น คำแปล คำอ่านแบบถอดเสียง ภาพประกอบ และสื่อเสียง เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเชื่อมโยงรูปคำ เสียงอ่าน ความหมาย และบริบททางวัฒนธรรมได้ชัดเจนขึ้น

จังหวัดภูเก็ตได้รับการยกย่องจากองค์การยูเนสโกให้เป็น “เมืองสร้างสรรค์ด้านอาหาร” (City of Gastronomy) ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2558 ซึ่งสะท้อนถึงศักยภาพด้านวัฒนธรรมอาหารของพื้นที่ อาหารพื้นถิ่นภูเก็ตมีลักษณะโดดเด่นจากการผสมผสานทางวัฒนธรรมระหว่างไทย จีน และมลายู ทำให้เกิดอาหารที่มีเอกลักษณ์ทั้งด้านรสชาติ ประวัติความเป็นมา และอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม อาหารพื้นถิ่นเหล่านี้จึงไม่เพียงสะท้อนวิถีชีวิตของคนในท้องถิ่น แต่ยังสามารถนำมาใช้เป็นสื่อในการเรียนรู้ทางภาษาและวัฒนธรรมได้อย่างมีความหมาย (Phuket Provincial Office, 2017) นอกจากนี้ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ตยังได้ดำเนินโครงการส่งเสริมและพัฒนาอาหารพื้นถิ่นแบบบูรณาการสู่การท่องเที่ยว โดยมีการพัฒนาหลักสูตรภูมิปัญญาอาหารพื้นถิ่นจำนวน 21 เมนูอาหาร ซึ่งสะท้อนให้เห็นศักยภาพของอาหารพื้นถิ่นในฐานะทรัพยากรทางวัฒนธรรมที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้เพื่อการเรียนรู้ได้

สื่อประเภทหนังสือเล่มเล็กเป็นสื่อการเรียนรู้ที่มีลักษณะเนื้อหากระชับ เข้าใจง่าย และสามารถนำเสนอข้อมูลผ่านภาพประกอบ คำศัพท์ และข้อความสั้น ๆ ได้อย่างเป็นลำดับ จึงเหมาะสำหรับผู้เรียนระดับเบื้องต้น เมื่อพิจารณาในมุมของการออกแบบสื่อการเรียนรู้ การใช้ข้อความ ภาพ คำอ่าน และเสียงร่วมกันสอดคล้องกับแนวคิดด้านนวัตกรรมและเทคโนโลยีการศึกษา ซึ่งให้ความสำคัญกับการใช้สื่อที่สัมพันธ์กับเนื้อหา ตรงตามวัตถุประสงค์ น่าสนใจ และเหมาะสมกับระดับความรู้ของผู้เรียน (Lert-Amornsak, 2022) งานวิจัยของ Meesilp and Sirikanjanaporn (2014) และ Muangmool and Saikhamfoo (2020) พบว่า หนังสือเล่มเล็กสามารถสนับสนุนการอ่านและเพิ่มความสนใจในการเรียนรู้ของผู้เรียนได้ อย่างไรก็ตาม งานวิจัยดังกล่าวศึกษาในบริบทของผู้เรียนชาวไทย ซึ่งแตกต่างจากงานวิจัยครั้งนี้ที่มุ่งพัฒนาสื่อสำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติระดับเบื้องต้น จึงจำเป็นต้องปรับองค์ประกอบของสื่อให้เหมาะสมกับพื้นฐานของผู้เรียน เช่น การใช้คำแปลภาษาอังกฤษ คำอ่านแบบถอดเสียงเป็นอักษรโรมัน ภาพประกอบ และสื่อเสียงผ่าน QR Code

จากการศึกษางานวิจัยและสื่อการเรียนรู้ที่ผ่านมา พบว่าสื่อภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติส่วนใหญ่ยังเน้นคำศัพท์ รูปประโยค และบทสนทนาเพื่อการสื่อสารทั่วไป ขณะที่สื่อที่บูรณาการเนื้อหาทางวัฒนธรรมท้องถิ่น โดยเฉพาะอาหารพื้นถิ่นภูเก็ต ยังมีจำนวนจำกัด ทั้งที่อาหารพื้นถิ่นเป็นองค์ประกอบทางวัฒนธรรมที่สามารถเชื่อมโยงภาษาเข้ากับประสบการณ์จริงของผู้เรียนได้อย่างมีความหมาย ดังนั้น การพัฒนาหนังสือเล่มเล็กสำหรับการเรียนรู้ภาษาไทยของชาวต่างชาติระดับเบื้องต้นผ่านอาหารพื้นถิ่นภูเก็ต จึงเป็นแนวทางที่ช่วยเชื่อมโยงภาษาไทยกับบริบทวัฒนธรรมในชีวิตจริง สนับสนุนการเรียนรู้คำศัพท์ การอ่านภาษาไทยเบื้องต้น และความ

เข้าใจวัฒนธรรมท้องถิ่นควบคู่กัน การวิจัยครั้งนี้จึงมุ่งพัฒนาหนังสือเล่มเล็กดังกล่าว พร้อมทั้งประเมินคุณภาพของสื่อและศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนชาวต่างชาติที่มีต่อสื่อที่พัฒนาขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาและตรวจสอบคุณภาพของหนังสือเล่มเล็กสำหรับการเรียนรู้ภาษาไทยของชาวต่างชาติระดับเบื้องต้นผ่านอาหารพื้นถิ่นภูเก็ต
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนชาวต่างชาติระดับเบื้องต้นที่มีต่อหนังสือเล่มเล็กที่พัฒนาขึ้น

วิธีดำเนินการวิจัย

1. รูปแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพัฒนา (Research and Development: R&D) มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาและตรวจสอบคุณภาพของหนังสือเล่มเล็กสำหรับการเรียนรู้ภาษาไทยของชาวต่างชาติระดับเบื้องต้นผ่านอาหารพื้นถิ่นภูเก็ต และศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อสื่อที่พัฒนาขึ้น การดำเนินการวิจัยแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การศึกษาข้อมูลพื้นฐานและออกแบบสื่อ 2) การพัฒนาและตรวจสอบคุณภาพของหนังสือเล่มเล็กโดยผู้เชี่ยวชาญ และ 3) การทดลองใช้สื่อกับกลุ่มตัวอย่างและประเมินความพึงพอใจของผู้เรียน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D.)

การวิจัยครั้งนี้มุ่งเน้นการพัฒนาสื่อ การตรวจสอบคุณภาพสื่อ และการศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนเท่านั้น โดยยังไม่ได้วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ก่อนและหลังการใช้สื่อ ดังนั้น ผลการวิจัยจึงควรตีความในขอบเขตของคุณภาพสื่อและความพึงพอใจของผู้เรียน มิใช่การยืนยันผลสัมฤทธิ์หรือพัฒนาการด้านการอ่านภาษาไทยโดยตรง

2. กลุ่มเป้าหมาย/กลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มีรายละเอียดดังนี้

2.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ชาวต่างชาติที่สนใจเรียนภาษาไทยในระดับเบื้องต้นและอาศัยอยู่ในจังหวัดภูเก็ต ซึ่งมีความต้องการเรียนรู้ภาษาไทยเพื่อใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวันและทำความเข้าใจบริบททางวัฒนธรรมท้องถิ่น

2.2 กลุ่มตัวอย่างผู้เรียน ได้แก่ ชาวต่างชาติที่สนใจเรียนภาษาไทยระดับเบื้องต้น จำนวน 10 คน ได้มาโดยการเลือกแบบสมัครใจ (Voluntary Sampling) เพื่อทดลองใช้หนังสือเล่มเล็กสำหรับการเรียนรู้ภาษาไทยผ่านอาหารพื้นถิ่นภูเก็ต และประเมินความพึงพอใจต่อสื่อที่พัฒนาขึ้น การเลือกกลุ่มตัวอย่างดังกล่าวมีความเหมาะสมกับลักษณะของการวิจัยเชิงพัฒนาในระยะทดลองใช้เบื้องต้น ซึ่งมุ่งตรวจสอบความเหมาะสมของสื่อและ

ความคิดเห็นของผู้เรียนหลังการใช้สื่อ มากกว่าการทดสอบประสิทธิภาพผลเชิงทดลองเพื่ออ้างอิงผลไปยังประชากรในวงกว้าง อีกทั้งผู้เข้าร่วมวิจัยต้องเป็นผู้ที่มีความสนใจเรียนภาษาไทยและสามารถทดลองใช้สื่อได้ครบตามระยะเวลาที่กำหนด

อย่างไรก็ตาม การเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบสมัครใจอาจมีข้อจำกัดด้านการเป็นตัวแทนของประชากร และอาจเกิดอคติจากการคัดเลือกตนเองของผู้เข้าร่วมวิจัย (Selection Bias) ดังนั้น ผลการวิจัยจึงควรตีความในขอบเขตของกลุ่มตัวอย่างที่เข้าร่วมการทดลองใช้สื่อเท่านั้น

กลุ่มตัวอย่างมีความหลากหลายด้านสัญชาติ/ภูมิภาค ได้แก่ แคนาดา รัสเซีย ฟิลิปปินส์ จีน และยุโรป โดยส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุ 20–29 ปี และมีระดับความรู้ภาษาไทยเดิมอยู่ในระดับเริ่มต้นและระดับพื้นฐาน รายละเอียดแสดงดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่างผู้เรียนชาวต่างชาติ

ข้อมูลพื้นฐาน	รายละเอียด	จำนวน (คน)	ร้อยละ
สัญชาติ/ภูมิภาค	ยุโรป	4	40.00
	จีน	3	30.00
	แคนาดา	1	10.00
	รัสเซีย	1	10.00
	ฟิลิปปินส์	1	10.00
อายุ	ต่ำกว่า 20 ปี	1	10.00
	20–29 ปี	6	60.00
	30–39 ปี	2	20.00
	40 ปีขึ้นไป	1	10.00
ระดับความรู้ภาษาไทยเดิม	ระดับเริ่มต้น	7	70.00
	ระดับพื้นฐาน	3	30.00
รวม		10	100.00

3. เครื่องมือที่ใช้และวิธีการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย 2 ประเภท ได้แก่ 1) หนังสือเล่มเล็กสำหรับการเรียนรู้ภาษาไทยของชาวต่างชาติระดับเบื้องต้นผ่านอาหารพื้นถิ่นภูเก็ต และ 2) แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อหนังสือเล่มเล็กที่พัฒนาขึ้น โดยมีรายละเอียดดังนี้

3.1 หนังสือเล่มเล็กสำหรับการเรียนรู้ภาษาไทยของชาวต่างชาติระดับเบื้องต้นผ่านอาหารพื้นถิ่นภูเก็ต

หนังสือเล่มเล็กสำหรับการเรียนรู้ภาษาไทยของชาวต่างชาติระดับเบื้องต้นผ่านอาหารพื้นถิ่นภูเก็ต เป็นสื่อการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นโดยใช้บริบทอาหารพื้นถิ่นภูเก็ตเป็นเนื้อหาหลัก เพื่อเชื่อมโยงการเรียนรู้ภาษาไทยกับวัฒนธรรมท้องถิ่น หนังสือจัดทำในรูปแบบหนังสืออิเล็กทรอนิกส์แบบพลิกหน้าออนไลน์จำนวน 102 หน้า นำเสนอเนื้อหาเป็นภาษาไทยและภาษาอังกฤษควบคู่กัน เพื่อให้เหมาะสมกับผู้เรียนชาวต่างชาติระดับเบื้องต้น

ลักษณะการนำเสนอประกอบด้วยภาพประกอบอาหารพื้นถิ่นภูเก็ต คำศัพท์ภาษาไทย คำแปลภาษาอังกฤษ คำอ่านแบบถอดเสียงเป็นอักษรโรมัน ข้อความอธิบายสั้น ๆ แบบฝึกหัด และ QR Code สำหรับเชื่อมโยงคลิปเสียงการออกเสียงคำศัพท์ภาษาไทย เพื่อให้ผู้เรียนสามารถฝึกอ่าน ฝึกออกเสียง และ ทบทวนคำศัพท์ได้ด้วยตนเอง เนื้อหาออกแบบให้กระชับ เข้าใจง่าย และใช้ภาพประกอบช่วยเชื่อมโยงความหมายของคำศัพท์กับบริบทจริง โดยแบ่งออกเป็น 3 หน่วยการเรียนรู้ ได้แก่

หน่วยที่ 1 พื้นฐานการอ่านภาษาไทย (Basic Thai Reading for Beginners) ประกอบด้วยพยัญชนะไทย หน่วยเสียงพยัญชนะต้น พยัญชนะต้นเดี่ยว พยัญชนะต้นประสม เสียงควบกล้ำ หน่วยเสียงพยัญชนะท้าย สระ และวรรณยุกต์ เพื่อให้ผู้เรียนมีพื้นฐานด้านการอ่านภาษาไทย

หน่วยที่ 2 คำศัพท์พื้นฐานเกี่ยวกับการทำอาหาร (Basic Cooking Vocabulary) นำเสนอคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับการประกอบอาหาร เช่น วัตถุดิบและแป้ง แหล่งโปรตีน อาหารทะเล เครื่องปรุงรส ผักและสมุนไพร ผลิตภัณฑ์จากมะพร้าว น้ำมัน คำกริยาในการทำอาหาร และหน่วยวัด เพื่อให้ผู้เรียนเชื่อมโยงคำศัพท์กับสถานการณ์การใช้ภาษาในชีวิตประจำวัน

หน่วยที่ 3 วิธีการปรุงอาหารพื้นถิ่นภูเก็ต (Phuket Local Cooking Methods) นำเสนอเมนูอาหารพื้นถิ่นภูเก็ต เช่น ขนมอังกู๋ ขนมอ่าโป่ง ปูไก่หมอย ตูโป้เจียะเจียะ เกียน ลูกชิ้นภูเก็ต ผัดหมี่ฮกเกี้ยน ฮูแซ่ กระหี่ไหมผืน และหมี่ซั่วน้ำ เพื่อให้ผู้เรียนเรียนรู้คำศัพท์และข้อความภาษาไทยผ่านบริบทอาหารที่สะท้อนอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมของจังหวัดภูเก็ต

หลังจากพัฒนาหนังสือเล่มเล็กแล้ว ผู้วิจัยนำสื่อดังกล่าวเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาไทย 2 ท่าน ด้านภาษาอังกฤษ 1 ท่าน ด้านอาหารพื้นถิ่น 1 ท่าน และด้านการจัดการเรียนการสอน 1 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา ความเหมาะสมของภาษา คำศัพท์ คำอ่าน รูปแบบการนำเสนอ ภาพประกอบ และความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย

แบบประเมินคุณภาพหนังสือเล่มเล็กเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามวิธีของลิเคิร์ท (Likert Scale) จำนวน 13 ข้อ ครอบคลุมด้านเนื้อหา ภาษาและคำศัพท์ รูปแบบการนำเสนอ

ภาพประกอบและกราฟิก และการนำไปใช้เป็นสื่อการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติ วิเคราะห์ผลโดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D.) โดยใช้เกณฑ์การแปลผลค่าเฉลี่ยตามแนวทางของ Srisa-Ard (2017) ดังนี้ 4.51–5.00 หมายถึง มากที่สุด 3.51–4.50 หมายถึง มาก 2.51–3.50 หมายถึง ปานกลาง 1.51–2.50 หมายถึง น้อย และ 1.00–1.50 หมายถึง น้อยที่สุด

ภาพที่ 1 ตัวอย่างหน้าหนังสือเล่มเล็กสำหรับการเรียนรู้ภาษาไทยผ่านอาหารพื้นถิ่นภูเก็ต

3.2 แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียน

แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนเป็นเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อใช้เก็บ

รวบรวมข้อมูลจากชาวต่างชาติที่ทดลองใช้หนังสือเล่มเล็กสำหรับการเรียนรู้ภาษาไทยของชาวต่างชาติระดับเบื้องต้นผ่านอาหารพื้นถิ่นภูเก็ต โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อสื่อการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น แบบสอบถามจัดทำในรูปแบบสองภาษา ได้แก่ ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งเป็นชาวต่างชาติสามารถทำความเข้าใจข้อความได้อย่างถูกต้อง

แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 ข้อคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert Scale) จำนวน 12 ข้อ ครอบคลุม 5 ด้าน ได้แก่ ด้านเนื้อหา ด้านการออกแบบ ด้านการใช้งาน ด้านมัลติมีเดีย และด้านผลลัพธ์การเรียนรู้ตามการรับรู้ของผู้เรียน และส่วนที่ 2 ข้อคำถามปลายเปิด เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้ตอบแบบสอบถามเสนอความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับหนังสือเล่มเล็กที่พัฒนาขึ้น

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามความพึงพอใจเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา ความเหมาะสมของภาษา และความสอดคล้องของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยใช้ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (Index of Item–Objective Congruence: IOC) ผลการตรวจสอบพบว่า ข้อคำถามทุกรายการมีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่สามารถนำไปใช้ได้ จากนั้นผู้วิจัยนำข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 10 คน มาตรวจสอบค่า

ความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) พบว่า แบบสอบถามมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.76 ซึ่งอยู่ในระดับที่ยอมรับได้ ทั้งนี้ เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างมีจำนวนจำกัด จึงควรตีความค่าความเชื่อมั่นดังกล่าวด้วยความระมัดระวัง

ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามความพึงพอใจนำมาวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D.) เพื่ออธิบายระดับความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อหนังสือเล่มเล็กที่พัฒนาขึ้น ทั้งนี้ การแปลผลค่าเฉลี่ยใช้เกณฑ์การแปลความหมายตามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามแนวทางของบุญชม ศรีสะอาด (2560) ดังนี้ ค่าเฉลี่ย 4.51–5.00 หมายถึง ระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 3.51–4.50 หมายถึง ระดับมาก ค่าเฉลี่ย 2.51–3.50 หมายถึง ระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 1.51–2.50 หมายถึง ระดับน้อย และค่าเฉลี่ย 1.00–1.50 หมายถึง ระดับน้อยที่สุด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยพัฒนาหนังสือเล่มเล็กสำหรับการเรียนรู้ภาษาไทยผ่านอาหารพื้นถิ่นภูเก็ต โดยศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติ อาหารพื้นถิ่นภูเก็ต และแนวคิดการพัฒนาสื่อการเรียนรู้ เพื่อนำมาออกแบบโครงสร้างเนื้อหา รูปแบบการนำเสนอ และองค์ประกอบของสื่อให้เหมาะสมกับผู้เรียนชาวต่างชาติระดับเบื้องต้น
2. ผู้วิจัยนำหนังสือเล่มเล็กที่พัฒนาขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา ความเหมาะสมของภาษา รูปแบบการนำเสนอ และความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยใช้แบบประเมินมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จากนั้นนำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงสื่อให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น
3. ผู้วิจัยรวบรวมผลการประเมินคุณภาพของหนังสือเล่มเล็กจากผู้เชี่ยวชาญ เพื่อนำไปวิเคราะห์ด้วยค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D.)
4. ผู้วิจัยนำหนังสือเล่มเล็กที่ผ่านการปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างชาวต่างชาติที่สนใจเรียนภาษาไทยระดับเบื้องต้น จำนวน 10 คน โดยอธิบายวัตถุประสงค์ วิธีการใช้หนังสือเล่มเล็ก และการเข้าถึงสื่อเสียงผ่าน QR Code ก่อนให้ผู้เรียนศึกษาเนื้อหาเกี่ยวกับคำศัพท์และอาหารพื้นถิ่นภูเก็ตด้วยตนเอง เป็นระยะเวลาประมาณ 1 สัปดาห์
5. หลังจากทดลองใช้สื่อครบตามระยะเวลาที่กำหนด ผู้วิจัยให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อหนังสือเล่มเล็ก โดยเก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างวันที่ 11–17 มีนาคม 2569 แบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ครอบคลุมด้านเนื้อหา รูปแบบการนำเสนอ การใช้งานสื่อ มัลติมีเดีย และประโยชน์ที่ได้รับจากการใช้สื่อ
6. ผู้วิจัยรวบรวมแบบสอบถามความพึงพอใจทั้งหมด เพื่อนำข้อมูลไปวิเคราะห์ทางสถิติในขั้นตอนต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) เพื่อวิเคราะห์คุณภาพของหนังสือเล่มเล็กและระดับความพึงพอใจของผู้เรียน โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. การวิเคราะห์คุณภาพของหนังสือเล่มเล็กสำหรับการเรียนรู้ภาษาไทยผ่านอาหารพื้นถิ่นภูเก็ต ผู้วิจัยนำผลการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ซึ่งประเมินความเหมาะสมของหนังสือเล่มเล็กในด้านต่าง ๆ ได้แก่ ความถูกต้องของเนื้อหา ความเหมาะสมของภาษา รูปแบบการนำเสนอ และความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย มาวิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D.) เพื่ออธิบายระดับคุณภาพและความเหมาะสมของหนังสือเล่มเล็กที่พัฒนาขึ้น

2. การวิเคราะห์ความพึงพอใจของผู้เรียน ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนชาวต่างชาติที่ทดลองใช้หนังสือเล่มเล็ก จำนวน 10 คน มาวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D.) เพื่ออธิบายระดับความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อหนังสือเล่มเล็กในด้านต่าง ๆ ได้แก่ ด้านเนื้อหา ด้านการออกแบบ ด้านการใช้งาน ด้านมัลติมีเดีย และด้านผลลัพธ์การเรียนรู้

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาหนังสือเล่มเล็กสำหรับการเรียนรู้ภาษาไทยของชาวต่างชาติผ่านอาหารพื้นถิ่นภูเก็ต ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิจัยตามลำดับวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

1. ผลการประเมินคุณภาพของหนังสือเล่มเล็กโดยผู้เชี่ยวชาญ

ผู้วิจัยได้นำหนังสือเล่มเล็กที่พัฒนาขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ประเมินความเหมาะสมของสื่อ โดยใช้แบบประเมินมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Likert Scale) ครอบคลุมด้านเนื้อหา รูปแบบการนำเสนอ และการนำไปใช้ในการเรียนรู้ จากนั้นนำผลการประเมินมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ผลการวิเคราะห์ดังแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการประเมินคุณภาพของหนังสือเล่มเล็กโดยผู้เชี่ยวชาญ

ลำดับ	รายการประเมิน	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
1	เนื้อหาสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหนังสือ	5.00	0.00	มากที่สุด
2	เนื้อหามีความถูกต้อง เชื่อถือได้	5.00	0.00	มากที่สุด
3	คำศัพท์และสำนวนเหมาะสมกับบริบทของอาหารท้องถิ่น	4.60	0.55	มากที่สุด
4	เนื้อหาเอื้อต่อการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติ	4.60	0.55	มากที่สุด

ลำดับ	รายการประเมิน	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
5	รูปแบบการนำเสนอเหมาะสม สวยงาม และเป็นระเบียบ	5.00	0.00	มากที่สุด
6	การใช้ภาพประกอบและกราฟิกช่วยเสริมความเข้าใจ	4.80	0.45	มากที่สุด
7	ขนาดและรูปแบบตัวอักษรอ่านง่าย	4.80	0.45	มากที่สุด
8	หนังสือสามารถใช้เรียนรู้ได้ด้วยตนเองอย่างมีประสิทธิภาพ	4.60	0.55	มากที่สุด
9	ลำดับเนื้อหามีความต่อเนื่อง เข้าใจง่าย	4.80	0.45	มากที่สุด
10	หนังสือสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริงได้	4.60	0.55	มากที่สุด
11	หนังสือช่วยส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย	4.60	0.55	มากที่สุด
12	หนังสือช่วยให้ผู้เรียนสามารถใช้คำศัพท์ในชีวิตประจำวัน	4.60	0.55	มากที่สุด
13	หนังสือช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจวัฒนธรรมอาหารพื้นถิ่นภูเก็ต	4.60	0.55	มากที่สุด
	ค่าเฉลี่ยรวม	4.74	0.40	มากที่สุด

จากตารางที่ 2 พบว่า โดยภาพรวมหนังสือเล่มเล็กที่พัฒนามีคุณภาพอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.74 (S.D. = 0.40) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่ารายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ เนื้อหาสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหนังสือ เนื้อหาที่มีความถูกต้องเชื่อถือได้ และรูปแบบการนำเสนอเหมาะสม สวยงาม และเป็นระเบียบ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.00 อยู่ในระดับมากที่สุด ผลดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่า หนังสือเล่มเล็กที่พัฒนามีความเหมาะสมด้านเนื้อหา ความถูกต้องของข้อมูล และรูปแบบการนำเสนอ สามารถนำไปใช้ประกอบการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติระดับเบื้องต้นได้

2. ผลการศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนชาวต่างชาติที่มีต่อหนังสือเล่มเล็ก

ผู้วิจัยได้ศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนชาวต่างชาติที่มีต่อหนังสือเล่มเล็ก โดยใช้แบบสอบถามความพึงพอใจมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 12 ข้อ ครอบคลุม 5 ด้าน ได้แก่ ด้านเนื้อหา ด้านการออกแบบ ด้านการใช้งาน ด้านมัลติมีเดีย และด้านผลลัพธ์การเรียนรู้ กลุ่มตัวอย่างเป็นชาวต่างชาติที่ทดลองใช้หนังสือเล่มเล็กจำนวน 10 คน จากนั้นนำข้อมูลมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ผลการวิเคราะห์ดังแสดงในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของผู้เรียนชาวต่างชาติที่มีต่อหนังสือเล่มเล็ก

ลำดับ	รายการประเมิน	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
1	เนื้อหาในหนังสือเล่มเล็กเข้าใจง่าย	4.60	0.52	มากที่สุด
2	คำศัพท์ภาษาไทยในหนังสือเหมาะสมกับผู้เรียนระดับเบื้องต้น	4.30	0.82	มาก
3	เนื้อหาเกี่ยวกับอาหารพื้นถิ่นช่วยให้เข้าใจคำศัพท์ภาษาไทยได้ดีขึ้น	4.80	0.42	มากที่สุด

ลำดับ	รายการประเมิน	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
4	รูปภาพประกอบช่วยให้เข้าใจเนื้อหาได้ง่ายขึ้น	4.70	0.48	มากที่สุด
5	รูปแบบการจัดหน้าหนังสืออ่านง่ายและน่าสนใจ	4.80	0.42	มากที่สุด
6	หนังสือเล่มเล็กใช้งานง่าย	4.70	0.48	มากที่สุด
7	หนังสือช่วยให้สามารถเรียนรู้ภาษาไทยได้ด้วยตนเอง	4.50	0.71	มาก
8	คลิปเสียงการออกเสียงคำศัพท์ภาษาไทยผ่าน QR Code ช่วยให้เข้าใจการออกเสียงได้ดีขึ้น	4.50	0.53	มาก
9	การใช้เสียง ภาพ และข้อความร่วมกันช่วยให้การเรียนรู้ที่น่าสนใจมากขึ้น	4.90	0.32	มากที่สุด
10	หนังสือเล่มเล็กช่วยให้ฉันอ่านคำศัพท์ภาษาไทยได้ดีขึ้น	4.90	0.32	มากที่สุด
11	หนังสือเล่มเล็กช่วยให้ฉันเข้าใจคำศัพท์เกี่ยวกับอาหารไทยมากขึ้น	4.90	0.32	มากที่สุด
12	หนังสือเล่มเล็กช่วยเพิ่มความสนใจในการเรียนภาษาไทย	4.80	0.42	มากที่สุด
	ค่าเฉลี่ยรวม	4.70	0.48	มากที่สุด

จากตารางที่ 3 พบว่า โดยภาพรวมผู้เรียนชาวต่างชาติมีความพึงพอใจต่อหนังสือเล่มเล็กอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.70 (S.D. = 0.48) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่ารายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ การใช้เสียง ภาพ และข้อความร่วมกันช่วยให้การเรียนรู้ที่น่าสนใจมากขึ้น หนังสือเล่มเล็กช่วยให้ผู้เรียนอ่านคำศัพท์ภาษาไทยได้ดีขึ้น และหนังสือเล่มเล็กช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจคำศัพท์เกี่ยวกับอาหารไทยมากขึ้น โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.90 อยู่ในระดับมากที่สุด ผลดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อองค์ประกอบของสื่อที่น่าสนใจผ่านภาพ ข้อความ และเสียง รวมทั้งเห็นว่าสื่อสามารถช่วยสนับสนุนการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทยในบริบทอาหารพื้นถิ่นได้อย่างเหมาะสม

นอกจากนี้ จากข้อคิดเห็นเพิ่มเติมในคำถามปลายเปิดของแบบสอบถาม พบว่าผู้เรียนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเชิงบวกต่อหนังสือเล่มเล็ก โดยเห็นว่าสื่อมีเนื้อหาที่เป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้ภาษาไทยและสามารถนำไปใช้ในการเรียนรู้ได้จริง อย่างไรก็ตาม ผู้เรียนบางส่วนเสนอแนะว่าควรแบ่งเนื้อหาของหนังสือออกเป็น 2 เล่ม เพื่อให้สามารถศึกษาเนื้อหาได้ง่ายและเป็นลำดับมากขึ้น อีกทั้งมีข้อสังเกตว่าการถอดเสียงหรือการเปรียบเทียบเสียงภาษาอังกฤษกับคำศัพท์ภาษาไทยบางคำอาจไม่สามารถถ่ายทอดเสียงภาษาไทยได้อย่างสมบูรณ์ เนื่องจากเสียงบางเสียงไม่มีในระบบเสียงภาษาอังกฤษ ข้อเสนอแนะดังกล่าวสะท้อนให้เห็นแนวทางในการปรับปรุงสื่อการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติให้มีความเหมาะสมกับผู้เรียนระดับเบื้องต้นมากยิ่งขึ้น

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยเรื่อง การพัฒนาหนังสือเล่มเล็กสำหรับการเรียนรู้ภาษาไทยของชาวต่างชาติระดับเบื้องต้นผ่านอาหารพื้นถิ่นภูเก็ต สามารถอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยได้ดังนี้

ผลการวิจัยพบว่า หนังสือเล่มเล็กที่พัฒนาขึ้นมีคุณภาพโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.74$, S.D. = 0.40) แสดงให้เห็นว่าสื่อที่พัฒนาขึ้นมีความเหมาะสมทั้งด้านเนื้อหา ความถูกต้องของภาษา รูปแบบการนำเสนอ และการนำไปใช้ป็นสื่อการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติระดับเบื้องต้น ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้วิจัยออกแบบหนังสือเล่มเล็กโดยคำนึงถึงลักษณะของผู้เรียนชาวต่างชาติระดับต้นเป็นสำคัญ โดยจัดลำดับเนื้อหาจากพื้นฐานการอ่านภาษาไทยไปสู่คำศัพท์และบริบทการใช้ภาษาที่เกี่ยวข้องกับอาหารพื้นถิ่นภูเก็ต ทำให้เนื้อหาไม่ล้าสมัย เข้าใจง่าย และช่วยลดความซับซ้อนของการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับผู้เรียนที่ยังไม่คุ้นเคยกับระบบตัวอักษรเสียง และโครงสร้างภาษาไทย

ลักษณะการนำเสนอของหนังสือเล่มเล็กที่ประกอบด้วยภาพประกอบ คำศัพท์ภาษาไทย คำแปลภาษาอังกฤษ คำอ่านแบบถอดเสียงเป็นอักษรโรมัน และสื่อเสียงผ่าน QR Code เป็นองค์ประกอบที่ช่วยสนับสนุนการเรียนรู้ผ่านหลายช่องทางการรับรู้ (Multimodal Learning) ผู้เรียนจึงสามารถเชื่อมโยงรูปคำ การออกเสียง และความหมายของคำศัพท์ได้พร้อมกัน โดยเฉพาะผู้เรียนระดับเริ่มต้นที่ยังมีข้อจำกัดในการอ่านตัวอักษรไทย การใช้ภาพประกอบช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายของคำศัพท์ได้ง่ายขึ้น ขณะเดียวกัน คำแปลภาษาอังกฤษและคำอ่านแบบถอดเสียงยังช่วยเชื่อมโยงความรู้เดิมของผู้เรียนกับภาษาไทย ส่งผลให้หนังสือเล่มเล็กมีความเหมาะสมในฐานะสื่อประกอบการเรียนรู้ภาษาไทยเบื้องต้น

ผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับแนวคิดการบูรณาการวัฒนธรรมในการสอนภาษา (Culture-based Language Learning) ที่ให้ความสำคัญกับการนำบริบททางวัฒนธรรมมาใช้ในการเรียนรู้ภาษา เนื่องจากภาษาและวัฒนธรรมมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด การเรียนรู้ภาษาผ่านบริบทอาหารพื้นถิ่นจึงช่วยให้ผู้เรียนไม่ได้เรียนรู้เพียงคำศัพท์หรือรูปประโยคเท่านั้น แต่ยังสามารถเรียนรู้ความหมายของภาษาในบริบททางวัฒนธรรมที่สัมพันธ์กับชีวิตจริง ทั้งนี้สอดคล้องกับ Darma, Maesaroh and Citra (2025) ที่พบว่า การบูรณาการวัฒนธรรมท้องถิ่นในการเรียนการสอนภาษาสามารถช่วยเพิ่มแรงจูงใจในการเรียนรู้ ส่งเสริมการใช้ภาษาในบริบทที่เกี่ยวข้องกับชีวิตจริง และทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้มากขึ้น ดังนั้น การใช้บริบทอาหารพื้นถิ่นภูเก็ตจึงเป็นแนวทางที่เหมาะสมในการพัฒนาสื่อภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติ เนื่องจากอาหารเป็นวัฒนธรรมที่ผู้เรียนสามารถพบเห็น สัมผัส และเชื่อมโยงกับประสบการณ์ในชีวิตประจำวันได้ง่าย

เมื่อพิจารณาในบริบทของการเรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับ Yang and Chayanuvat (2025) ที่ศึกษาความท้าทายของผู้เรียนชาวจีนที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ และพบว่า ผู้เรียนประสบความท้าทายหลายด้าน ได้แก่ ด้านคำศัพท์และสำนวน ด้านโครงสร้าง

ไวยากรณ์ ด้านการออกเสียงและสัทศาสตร์ ด้านภูมิหลังทางวัฒนธรรมและสภาพแวดล้อมทางภาษา รวมถึงด้านการฟังและการอ่านจับใจความ ผลดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่า ผู้เรียนชาวต่างชาติจำเป็นต้องได้รับสื่อการเรียนรู้ที่ช่วยเชื่อมโยงคำศัพท์ การออกเสียง ความหมาย และบริบททางวัฒนธรรมเข้าด้วยกัน โดยเฉพาะผู้เรียนระดับต้นที่ยังไม่คุ้นเคยกับระบบภาษาไทย ดังนั้น การออกแบบหนังสือเล่มเล็กในงานวิจัยครั้งนี้ ซึ่งประกอบด้วยคำศัพท์ภาษาไทย คำแปลภาษาอังกฤษ คำอ่านแบบถอดเสียง ภาพประกอบ และสื่อเสียงผ่าน QR Code จึงเป็นแนวทางที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

อีกทั้งผลการวิจัยยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Meesilp and Sirikanjanaporn (2014) และ Muangmool and Saikhamfoo (2020) ที่พบว่า หนังสือเล่มเล็กหรือหนังสือส่งเสริมการอ่านเป็นสื่อที่มีลักษณะกระชับ เข้าใจง่าย และสามารถใส่ภาพประกอบหรือสื่อเสริมเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ของผู้เรียนได้ อย่างไรก็ตาม งานวิจัยดังกล่าวศึกษาในบริบทของผู้เรียนชาวไทย ซึ่งแตกต่างจากงานวิจัยครั้งนี้ที่มุ่งพัฒนาสื่อสำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติระดับเบื้องต้น ดังนั้น การนำรูปแบบหนังสือเล่มเล็กมาประยุกต์ใช้กับการเรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศจึงจำเป็นต้องปรับองค์ประกอบของสื่อให้เหมาะสมกับพื้นฐานของผู้เรียน เช่น การใช้คำแปลภาษาอังกฤษ คำอ่านแบบถอดเสียงเป็นอักษรโรมัน ภาพประกอบ และสื่อเสียงผ่าน QR Code เพื่อช่วยลดข้อจำกัดด้านการอ่านตัวอักษรไทยและการออกเสียงคำศัพท์

ผลการวิจัยยังพบว่า ผู้เรียนชาวต่างชาติมีความพึงพอใจต่อหนังสือเล่มเล็กโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.70$, S.D. = 0.48) โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูง ได้แก่ การใช้เสียง ภาพ และข้อความร่วมกันช่วยให้การเรียนรู้น่าสนใจมากขึ้น หนังสือเล่มเล็กช่วยให้ผู้เรียนอ่านคำศัพท์ภาษาไทยได้ดีขึ้น และช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจคำศัพท์เกี่ยวกับอาหารไทยมากขึ้น ผลดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่า ผู้เรียนมีการรับรู้เชิงบวกต่อการออกแบบสื่อที่บูรณาการภาพ ข้อความ และเสียงเข้าด้วยกัน โดยเฉพาะการใช้ QR Code เพื่อเชื่อมโยงเสียงอ่านคำศัพท์ ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้และทบทวนได้ด้วยตนเอง อย่างไรก็ตาม ผลดังกล่าวเป็นการสะท้อนระดับความพึงพอใจและการรับรู้ของผู้เรียนหลังการใช้สื่อ มิใช่ผลการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาไทยโดยตรง

เมื่อพิจารณาผลการประเมินความพึงพอใจรายข้อ พบว่า รายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ คำศัพท์ภาษาไทยในหนังสือเหมาะสมกับผู้เรียนระดับต้น มีค่าเฉลี่ย 4.30 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.82 ซึ่งอยู่ในระดับมาก แม้ผลดังกล่าวยังแสดงให้เห็นว่าผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อความเหมาะสมของคำศัพท์ในระดับสูง แต่การที่รายการนี้มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่ารายการอื่นอาจสะท้อนว่า คำศัพท์บางคำในหนังสือเล่มเล็กยังมีความยากสำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติระดับเบื้องต้น โดยเฉพาะคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับอาหารพื้นถิ่นภูเก็ต ซึ่งเป็นชื่ออาหารท้องถิ่น คำเฉพาะทางวัฒนธรรม หรือคำที่ผู้เรียนไม่คุ้นเคยในชีวิตประจำวัน เช่น ขนมหังถู บี้โก้มอย ตูโป้เจียเจียเจียน ฮูแซ่ หรือหมีขั้วน้ำ เป็นต้น นอกจากนี้ ผู้เรียนระดับต้นอาจยังมีข้อจำกัดในการอ่านตัวอักษรไทย การออก

เสียง และการเชื่อมโยงคำอ่านกับความหมาย จึงอาจทำให้ผู้เรียนบางส่วนรับรู้คำศัพท์ในหนังสือยังมีความซับซ้อนเมื่อเทียบกับระดับความสามารถของตน

ประเด็นดังกล่าวสอดคล้องกับ Yang and Chayanuvat (2025) ที่พบว่า คำศัพท์และสำนวนเป็นหนึ่งในความท้าทายสำคัญของผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติจึงไม่ควรพิจารณาเฉพาะความหมายของคำเท่านั้น แต่ควรคำนึงถึงระดับความยากง่าย ความถี่ในการใช้จริง ความคุ้นเคยของผู้เรียน และบริบททางวัฒนธรรมของคำศัพท์ด้วย ในกรณีของคำศัพท์อาหารพื้นถิ่นก็เกิด แม้เป็นเนื้อหาที่มีคุณค่าในการเชื่อมโยงภาษาเข้ากับวัฒนธรรมท้องถิ่น แต่คำบางคำเป็นชื่อเฉพาะหรือคำที่มีภูมิหลังทางวัฒนธรรม จึงอาจต้องใช้คำอธิบายเพิ่มเติมเพื่อช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายและการใช้คำได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

ดังนั้น การพัฒนาสื่อครั้งต่อไปควรพิจารณาจัดลำดับคำศัพท์จากง่ายไปยาก แยกคำศัพท์พื้นฐานออกจากคำศัพท์เฉพาะทางวัฒนธรรม เพิ่มคำอธิบายความหมายของชื่ออาหารหรือคำท้องถิ่นให้ชัดเจนยิ่งขึ้น เพิ่มตัวอย่างประโยคสั้น ๆ ที่ใช้ในสถานการณ์จริง และเพิ่มกิจกรรมทบทวนคำศัพท์หลังแต่ละหน่วย เพื่อช่วยให้ผู้เรียนระดับต้นสามารถทำความเข้าใจและจดจำคำศัพท์ภาษาไทยได้อย่างเป็นลำดับมากขึ้น นอกจากนี้ อาจพัฒนาระบบคำอ่านหรือสื่อเสียงให้ละเอียดขึ้น เช่น การแบ่งพยางค์ การเน้นเสียง หรือการเพิ่มตัวอย่างเสียงจากผู้พูดเจ้าของภาษา เพื่อช่วยลดข้อจำกัดด้านการออกเสียงภาษาไทยของผู้เรียนชาวต่างชาติ

นอกจากนี้ จากข้อคิดเห็นเพิ่มเติมในคำถามปลายเปิดของแบบสอบถาม พบว่าผู้เรียนบางส่วนเสนอให้แบ่งเนื้อหาของหนังสือออกเป็นสองเล่ม เพื่อให้สามารถศึกษาเนื้อหาได้ง่ายและเป็นลำดับมากขึ้น อีกทั้งมีข้อสังเกตว่าการถอดเสียงหรือการเปรียบเทียบเสียงภาษาอังกฤษของคำศัพท์ภาษาไทยบางคำอาจไม่สามารถถ่ายทอดเสียงภาษาไทยได้อย่างสมบูรณ์ ข้อคิดเห็นดังกล่าวสอดคล้องกับผลการประเมินรายชื่อที่สะท้อนว่าคำศัพท์บางส่วนอาจยังมีความยากสำหรับผู้เรียนระดับต้น ดังนั้น การพัฒนาสื่อในอนาคตควรพิจารณาปรับปริมาณเนื้อหาให้เหมาะสมกับระยะเวลาการเรียนรู้ แยกเนื้อหาออกเป็นระดับหรือหน่วยย่อย และพัฒนาระบบคำอ่านควบคู่กับสื่อเสียงให้ชัดเจนยิ่งขึ้น เพื่อช่วยลดข้อจำกัดด้านการออกเสียงและการอ่านภาษาไทยของผู้เรียนชาวต่างชาติ

อย่างไรก็ตาม การวิจัยครั้งนี้มีข้อจำกัดบางประการ กล่าวคือ การทดลองใช้หนังสือเล่มเล็กดำเนินการกับกลุ่มตัวอย่างขนาดเล็ก จำนวน 10 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบสมัครใจ และมีระยะเวลาในการทดลองใช้สื่อประมาณ 1 สัปดาห์ จึงอาจมีข้อจำกัดด้านการเป็นตัวแทนของประชากรและการอ้างอิงผลการวิจัยไปยังกลุ่มผู้เรียนชาวต่างชาติในวงกว้าง นอกจากนี้ การวิจัยครั้งนี้มุ่งเน้นการประเมินคุณภาพของสื่อโดยผู้เชี่ยวชาญและการศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนหลังการใช้สื่อเท่านั้น โดยยังไม่ได้ดำเนินการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาไทยก่อนและหลังการใช้สื่อ ดังนั้น ผลการวิจัยจึงยังไม่สามารถยืนยันได้ว่าสื่อที่พัฒนาขึ้นส่งผลต่อ

พัฒนาการด้านทักษะการอ่านภาษาไทยของผู้เรียน โดยตรง แต่สามารถสะท้อนให้เห็นถึงความเหมาะสมของหนังสือเล่มเล็กในฐานะสื่อการเรียนรู้ และการยอมรับของผู้เรียนที่มีต่อสื่อดังกล่าว ทั้งนี้ การวิจัยครั้งต่อไปควรเพิ่มการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ก่อนและหลังการใช้สื่อ ขยายจำนวนกลุ่มตัวอย่างให้มีความหลากหลายมากขึ้น และเพิ่มระยะเวลาในการทดลองใช้สื่อ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครอบคลุมและสามารถอธิบายประสิทธิผลของสื่อที่พัฒนาขึ้นได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะหรือการนำไปใช้ประโยชน์

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

หนังสือเล่มเล็กที่พัฒนาขึ้นสามารถใช้เป็นสื่อประกอบการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติระดับเบื้องต้น ทั้งในชั้นเรียนและการเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยควรใช้ร่วมกับการอธิบายคำศัพท์ การฝึกออกเสียง และสื่อเสียงผ่าน QR Code เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเชื่อมโยงรูปคำ เสียงอ่าน และความหมายได้ชัดเจนยิ่งขึ้น ทั้งนี้ แนวคิดการบูรณาการอาหารพื้นถิ่นสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาสื่อภาษาไทยรูปแบบอื่นได้

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

การวิจัยครั้งต่อไปควรศึกษาผลของการใช้หนังสือเล่มเล็กต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ภาษาไทย โดยเพิ่มการวัดผลก่อนเรียนและหลังเรียน เพื่อให้สามารถอธิบายประสิทธิผลของสื่อได้ชัดเจนยิ่งขึ้น นอกจากนี้ ควรขยายจำนวนกลุ่มตัวอย่างให้มากขึ้นและมีความหลากหลายด้านสัญชาติ อายุ และระดับความสามารถทางภาษา รวมทั้งอาจพัฒนาสื่อในรูปแบบดิจิทัลหรือสื่ออินเทอร์เน็ตแอกทีฟเพิ่มเติม เพื่อเพิ่มความน่าสนใจและสนับสนุนการเรียนรู้ภาษาไทยของผู้เรียนชาวต่างชาติได้อย่างเหมาะสมมากยิ่งขึ้น

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญที่กรุณาให้คำแนะนำและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือในการวิจัย รวมทั้งขอขอบพระคุณผู้เข้าร่วมการทดลองซึ่งเป็นชาวต่างชาติที่ให้ความร่วมมือในการทดลองใช้หนังสือเล่มเล็กและตอบแบบสอบถามความพึงพอใจ ตลอดจนผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกท่านที่ให้การสนับสนุนจนการวิจัยครั้งนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

เอกสารอ้างอิง

Byram, M. (1997). *Teaching and assessing intercultural communicative competence*. Clevedon, England: Multilingual Matters.

- Darma, V. P., Maesaroh, S., & Citra, A. R. (2025). Integrating local culture into the English language teaching and learning process. *Jurnal Pengabdians Masyarakat dan Riset Pendidikan*, 4(2), 11009–11014. <https://doi.org/10.31004/jerkin.v4i2.3536>
- Kramsch, C. (1998). *Language and culture*. Oxford: Oxford University Press.
- Lert-Amornsak, G. (2022). *Innovation and technology for educational institution administrators*. Retrieved from https://ssrudlp.ssrui.ac.th/data-file/teacher_work/file/012a0d1b5c98c44d294bb2d18c83ce97.pdf (In Thai).
- Meesilp, N., & Sirikanjanaporn, P. (2014). A development of the reading book (tiny book) of 12 traditions month of northeast people of Thai subject for students in Baan Gudgae school in Loei primary educational service area office 2. *Research and Development Journal, Loei Rajabhat University*, 9(27), 75–83. <https://so05.tci-thaijo.org/index.php/researchjournal-lru/article/view/100832>
- Muangmool, S. & Saikhamfoo, J. (2020). The development of booklet through augmented reality to develop reading skills for grad 6 primary school students from the school under the jurisdiction of Lampang primary education service area office 1. *Sripatum Chonburi Academic Journal*, 16(3), 71–77. (In Thai). <https://so05.tci-thaijo.org/index.php/SPUCJ/article/view/240814>
- Phlaengson, R. (2018). *The science of teaching Thai as a foreign language*. Bangkok: Chulalongkorn University Press. (In Thai).
- Phuket Provincial Office. (2017). *Phuket: City of Gastronomy strategic plan*. Phuket: Author. Retrieved from https://www.phuket.go.th/webpk/file_data/gastronomy/01.pdf (In Thai).
- Srisa-Ard, B. (2017). *Introduction to research* (10th ed. rev.). Bangkok: Suwiriyasan. (In Thai).
- Yang, S., & Chayanuvat, A. (2025). Perception of common challenges of learning Thai as a foreign language of Master's degree Chinese students at a Thai private university. *Nakhabut Paritat Journal*, 17(2), 134–143. <https://so04.tci-thaijo.org/index.php/nakboot/article/view/275058>

ภาคผนวก

หนังสือเล่มเล็กสำหรับการเรียนรู้ภาษาไทยผ่านอาหารพื้นถิ่นภูเก็ต สามารถเข้าถึงหนังสือเล่มเล็กฉบับเต็มได้ที่ลิงก์ต่อไปนี้ <https://anyflip.com/ijcik/qzwn/>